

Teatrul – școală a educației patriotice

Trăim un timp al aspirațiilor înalte și al împlinirilor. Trăim un timp eroic. Întregul nostru popor se află angajat într-o bătălie continuă, bătălie deloc ușoară, bătălie de durată, pentru temeinicirea unei societăți drepte, echitabile, pentru consolidarea de nezdruccinat a cuceririlor noastre, pentru trecerea la un stadiu superior de dezvoltare, care să înscrie țara noastră pe noi culmi de civilizație și progres.

Tot ce realizăm azi, realizăm prin muncă. Nu e zi să nu aflăm, cu deplină satisfacție, fie că noi obiective industriale au atins parametrii proiectați, fie că noi hidrocentrale dau țării lumină și căldură, prin truda tuturor, fie că se înalță poduri noi, fie că se croiesc șosele moderne, fie că se dau în folosință zeci, sute, mii de locuințe, școli, spitale, mari magazine... Iată, au trecut trei trimestre din primul an al noului cincinal, și oamenii muncii din toate sectoarele de activitate raportează cu mândrie partidului, conducătorului țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, realizarea și depășirea angajamentelor asumate.

Oamenii de teatru, alături de întregul popor, văd, în aceste înfăptuiri, confirmarea politicii Partidului Comunist Român, justițea direcțiilor de acțiune, pe care partidul, secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, le-au trasat cu înțelepciune și clarviziune. Oamenii de teatru mai văd, în suma de realizări și împliniri, adevărată entuziașă a tuturor celor ce muncesc, fără deosebire de naționalitate, la politica partidului și statului nostru.

Dar oamenii de teatru nu sînt martori pasivi ai acestui uriaș proces de devenire. Ei sînt părtași la opera de construire a noii societăți. Pentru că ei sînt, la rîndul lor, creatori de bunuri spirituale, într-o societate în care spiritualitatea, conștiința își au un loc de primă mărime. Nu edificăm o societate de robi, de truiditori fără orizont, fără idealuri, fără aspirații, ci, așa cum în repetate rînduri a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu, înălțăm o lume a oamenilor liberi, mîndri și fericiți, în care cultura se afirmă, permanent, ca un factor de mare importanță al progresului general al societății.

Teatrul, ca parte însemnată a culturii naționale, este inseparabil legat de ideea educării patriotice a oamenilor. Educarea patriotică a publicului constituie trăsătura fundamentală a activității teatrale, și ea izvorăște din conștiința oamenilor de teatru, din nevoia lor de a-și sluji patria, poporul, cauza eroică a construcției socialiste. Intreaga istorie a teatrului românesc ne arată că, încă de la începuturi, slujitorii scenei au militat fierbinte pentru libertate, neafirmare și progres social. Cu atât mai mult astăzi, în condițiile istorice ale societății noastre socialiste multilateral dezvoltate, oamenii de teatru își închină întreaga lor activitate țelului nobil al educației patriotice a publicului. Ideea educației patriotice implică angajarea fermă în lupta pentru formarea și educarea omului nou, pentru ridicarea conștiinței socialiste a maselor. În repetate rânduri, tovarășul Nicolae Ceaușescu a formulat cu limpezime direcțiile de acțiune ale activității cultural-educative și, implicit, ale activității teatrale. Avem datoria să răspundem, cu toate puterile noastre, cu tot talentul, sarcinilor care ne stau în față. Este necesar să fie mai larg reflectate în repertoriul teatrelor paginile de glorioasă luptă, de-a lungul mileniilor, pentru independență, pentru afirmare națională, pentru dreptate socială. Totodată, sprijinind ceea ce este înaintat în societatea noastră, situându-se ferm pe pozițiile noului, dramaturgia trebuie să ia poziție critică față de fenomenele negative, față de concepțiile învechite, față de atitudinile înapoiate. Teatrele trebuie să facă totul pentru a promova, cu exigență și răspundere, cele mai valoroase lucrări din dramaturgia contemporană. Avem o mișcare teatrală riguros organizată, bine înzestrată material și, ceea ce este de maximă importanță, avem oameni de teatru deosebit de talentați. Dramaturgia românească începe să pătrundă tot mai larg pe scenele lumii. Dispunem de forțe artistice apreciabile. Regizorii, actorii, scenografuli noștri sînt apreciați de publicul larg, ca și de specialiști. Trebuie să facem mai mult pentru deplina lor afirmare. Este necesar să găsim noi căi, noi direcții de acțiune pentru ca ceea ce numim „școala românească de teatru“, ceea ce este mai valoros în literatura dramatică și în arta spectacolului teatral, să fie cunoscut în lume. Totodată, trebuie să ne conjugăm toate eforturile pentru ca teatrul, prin spectacolele sale, să pătrundă tot mai adînc în mase. Noua calitate, pentru care sîntem datori să milităm consecvent, înseamnă nu numai valoare, ci și eficiență. Sîntem departe de „teatrul cu punțile tăiate“, am lăsat mult în urmă și pentru totdeauna ideea spectacolului pentru elită. Datoria noastră dintîi este acum să facem totul pentru ca teatrul să devină cu adevărat un bun artistic al cetății. Avem toate premisele, avem toate căile pentru a face din acest deziderat o realitate.

„T“

